

Усміх пославши в останнім промінні,
Згинуло радісне літо;
Дощик уїдлиий, дощик осінній
Сіється, наче крізь сито.

Сонце не вийде, не виглянуть зорі,
Мов поховались в будівлі;
Сіється, сиплється дощик надворі,
Падає, капає з крівлі.

Сиплється дощик, як з прірви безодні;
Стелються сиві тумани,
Сумно схилились дерева холодні,
Мокнуть діброви й поляни.

Вгору туман піднімається срібний,
Хмарками-смужками в'ється;
Дощик осінній, уїдлиий, дрібний
Падає, сиплється, ллється.

Джерело: друковане видання.